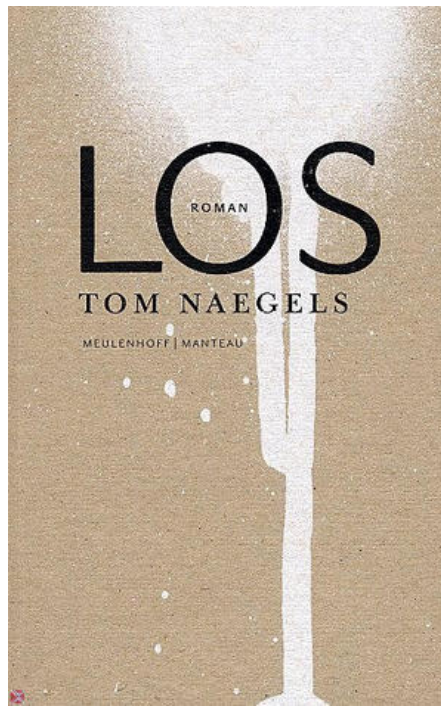

Los

Tom Naegels

[Download now](#)

[Read Online](#)

Los

Tom Naegels

Los Tom Naegels

Los Details

Date : Published 2005 by Meulenhoff/Manteau

ISBN : 9789085420088

Author : Tom Naegels

Format : Paperback 183 pages

Genre : Academic, School, Fiction, Novels

 [Download Los ...pdf](#)

 [Read Online Los ...pdf](#)

Download and Read Free Online Los Tom Naegels

From Reader Review Los for online ebook

Gilberte says

Niets dan lof over dit boek, alhoewel eerder een novelle, van een eigenste Vlaamse auteur. En wat een prachtige schrijfstijl.

Nathan says

Hoewel de roman in het algemeen wat last heeft van oppervlakkigheid en Naegels veelal in het anekdotische vervalt, kaart hij op een vlotte en humoristische manier maatschappelijke relevante thema's aan. Een zeer toegankelijk boek dat wellicht in de eerste plaats een jonger lezerspubliek aanspreekt.

Mattias says

De roman heeft enorm veel grappige passages en herkenbare momenten die écht ongemakkelijke zelfreflectie uitlokken. Toch treedt het verhaal snel in herhaling, worden de clichés -al dan niet bewust- opgestapeld en wordt het toch voorspelbaar. De schrijfstijl leunt -wederom al dan niet bewust- iets te veel aan naar journalistiek om het verhaal echt een roman te noemen, waardoor het bij momenten zeer onwennig leest. Ook een iets beter uitgewerkte verhaallijn had het boek zeker wel goedgedaan.

Mark says

An old socialist turns into into a sourly disappointed racist man who spends his days complaining about not getting euthanasia. A wellmeaning journalist and a true believer of a better multicultural tomorrow screws up his relationship with an African woman. Young angry muslims build up a storm in the city center, led by a man who may or may not be a schrewd demagogue. In short, scenes from today's Antwerp, the world's smallest metropolis.

Anyone seen the movie yet?

Joke says

Een persoonlijk verhaal van de journalist Tom Naegels, die een periode in zijn leven beschrijft waar verschillende zaken, die hem persoonlijk raken, samenkomen. Hij scheidt van zijn vrouw en heeft een Pakistaanse vriendin, zijn bompa hongert zichzelf uit, en Borgerhout is erg woelig, wat Naegels confronteert met zijn eigen tegenstrijdige gedachten betreffende racisme.

Het is een heel erg mannelijk perspectief, rationeel en vrij afstandelijk. Politiek ook. Interessant, maar niet echt de stijl die ik graag lees.

Vandormael Femke says

Tom Naegels is journalist in Antwerpen en krijgt de opdracht om voor zijn krant over vreemdelingen en het typische Vlaams racisme te schrijven. Doorheen het boek komt hij met beide partijen in contact en probeert hij zich in beide standpunten in te leven. Zelf is hij absoluut geen racist. Zijn bompa daarentegen wel. Dit komt al snel naar voor en wordt verduidelijkt met volgende quote: "Van racisme naar homofobie en terug, van Israël naar Deurne, van internationale politiek naar zijn ziekenhuisbed - geen man die de wereld zo synthetisch overschouwt als bompa."

Toms bompa is zwaar ziek. Hij verloor vijftien jaar geleden zijn rechternetvlies. Vijf jaar later sprong er een adertje in zijn linkernetvlies. Sindsdien is bompa zo goed als blind. Zijn gehoor gaat er ook op achteruit en daar komt nog eens bij dat hij kanker heeft. Hij eist euthanasie. In hoofdstuk 10 beschrijft Tom Naegels de wet rond euthanasie en wordt er al vlug duidelijk gemaakt dat bompa niet aan de voorwaarden voldoet. Doorheen het boek komt dit onderwerp regelmatig terug naar voren. Voor bompa is dit geen leven meer. Uit wanhoop dienen ze vervalste papieren in maar deze worden natuurlijk geweigerd. Bompa sterft uiteindelijk door uithongering.

Ondertussen wordt er ook nog ingegaan op Toms nieuwe liefde, Nadia. Ze is een mooie, jonge Pakistaanse vrouw die hij leerde kennen tijdens een inburgeringsworkshop. De beschrijving van hun relatie blijft oppervlakkig tot het einde. Dan merkt de lezer dat er veel verschillen zijn tussen Tom en Nadia. Hun relatiebreuk was dan ook onvermijdelijk.

Zoals hierboven al beschreven kwam Tom vaak in contact met de multiculturele verschillen in onze samenleving. Het boek dateert van 2005, maar toch waren de verhalen nog steeds herkenbaar en actueel. Als journalist heeft hij enkele ingangen in de Marokkaanse gemeenschap en maakt daar dan ook gebruik van. Op die manier schept hij een duidelijk beeld tussen enerzijds de allochtonen en anderzijds de reacties van de autochtonen.

'Los' is een heel eenvoudig boek. In gewone, vlotte spreektaal met korte hoofdstukken en weinig spanning. Toch slaagde Tom Naegels er wel in de lezer te blijven boeien. Daarnaast is 'Los' ook een boek waarmee zichtbaar wordt dat het maatschappelijke debat rond de multiculturele samenleving in Vlaanderen de laatste jaren een nieuwe wending heeft genomen. Ook zoekt het naar begrip voor veel standpunten en verpersoonlijkt vooral politieke motieven tot hun subjectieve emotionele laag.

Kortom, 'Los' is een boek dat enkele belangrijke, actuele, ethische thema's op een eenvoudige en toegankelijke manier aanhaalt. Het kon me zeker bekoren en bleef me boeien. Bovendien was zijn schrijfstijl zeer vlot.

Saar says

Herkenbaar, nog steeds actueel, en speelt zich af in een stad waar ik van hou. Fijn zo.

Vladimir Blagojevic says

A bit of a cynical book on actual Belgian topics: immigration, racism, euthanasia. It's an easy and interesting read

Keanu Schoubs says

Tom Naegels schrijft in zijn boek "los" over een veelbesproken maatschappelijk probleem, namelijk racisme. zoals het boek zelf zegt: "Los is een indringende roman waarin de tegenstrijdigheden van het moderne leven tegen het licht worden gehouden."

Tom Naegels is journalist bij een Vlaamse krant, en heeft in dit boek enkele persoonlijke ervaringen verwerkt.

Zijn opa is bijna negentig en ligt in het ziekenhuis. Hij heeft besloten dat hij dood wil, maar ook in België kan dat niet zomaar. Het hele proces van de paperassen moet doorgewerkt worden voor euthanasie mogelijk is. Dus eet bompa niet meer.

Tom gaat vaak bij hem op bezoek en ziet de aftakeling aan, waarbij hij zich steeds herinnert hoe strijdlustig zijn opa altijd was. Een van de dingen waar hij over tekeer kon gaan waren de asielzoekers, de buitenlanders die hele wijken van Antwerpen in bezit hebben genomen, ten koste van de Antwerpenaren zelf. Wat komen ze hier doen, vindt opa, wij Belgen hebben dit land ook zelf opgebouwd en zo gemaakt dat we er rustig en voorspoedig in kunnen leven. Moeten die buitenlanders daarvan komen profiteren? Laat ze in hun eigen land alles gaan opbouwen, precies zoals wij gedaan hebben! Tom geneert zich voor de mening van zijn opa, vooral omdat de man bepaald geen blad voor zijn mond neemt, en luidkeels zijn ideeën verkondigt.

Tom zelf vindt dat hij eerst de buitenlanders moet leren kennen, voor hij een oordeel vel. En dat valt niet mee. Hoe moet hij vrienden maken onder de Marokkanen? Dat is net de groep die Antwerpen onveilig maakt. Maar er zaten geen Marokkanen op zijn school, ze wonen niet waar hij woont. Hij probeert het bij sportclubs, en jawel, daar zitten buitenlanders, maar die zijn niet zijn type. Tom is trouwens helemaal niet zo sportief, dus dit loopt ook spaak.

Hij probeert een inburgeringscursus, met zijn opa die immers een echte volksmens is, hij kan de buitenlanders de ware Antwerpenaar leren kennen..maar opa bederft de boel, met zijn onverbloemde taal.. Er is één lichtpuntje: Tom ontmoet er de Pakistaanse Nadia, met wie hij een verhouding krijgt. Dat is ook een manier om de asielzoeker te leren kennen immers.

Ook door zijn werk als journalist komt hij in aanraking met buitenlanders, dus langzaam gaat hij zich toch een beeld vormen.

dit is de tweede keer dat ik "los" lees, de eerste keer dat ik het las is ongeveer 3 jaar geleden. toen vond ik het boek niet heel speciaal, maar na de tweede keer dat ik het las begreep ik het boek meer en kon ik me beter inleven in het boek. ik raad het boek zeker aan. een kleine tip, lees het boek heel aandachtig en als je iets niet goed begrijpt lees het stuk dan zeker opnieuw.

Tom says

Zeer mooi boek dat de sociale problemen euthanasie en racisme/discriminatie/cultuurclash benadert door de ogen van Tom, een journalistje die al langer droomt van schrijver te zijn. Door dit perspectief werkt het verhaal en de vlotte schrijfstijl zeer toegankelijk zoals het de Vlaamse cultuur beaamt. Los daarvan blijft

LOS een fantastisch boek dat men later nog steeds kan lezen om een beeld te krijgen van onze maatschappij, waarin het recht om te mogen sterven evenwaardig wordt aan het recht op leven als hoe culturen van elkaar kunnen leren, een van m'n favoriete boeken.

TryggveB says

Let me start by saying this book is shite. Upon its release it was hyped beyond reason and if you were part of the ones who didn't like it, you were branded a xenophobe and a racist. The story centers around the riots in Antwerpen nearly a decade ago, yet instead of tackling any real topics, the story just meanders around and the reader gets hit with so much political correct thoughts, that it's almost nauseating if you're not a left winged philanthropist. As someone who experienced these riots first hand, I can not shake the idea that this book was nothing more than political propaganda that got force fed to populace. The only reasons why it still gets a star and not a zero, is because the writing itself and his choice of words are solid, and because the story is set in the greatest city of the world, Antwerp.

Luc says

Vlot geschreven boek. Problematiek van racisme vanuit een soms verrassende invalshoek.

Ruth Govaerts says

Goed boek over euthanasie, racisme en het leven in een multiculturele samenleving. Ik vind de schrijfstijl van Tom Naegels top. Vlot, met wat humor. Maar ik snap ook wel waarom je het minder goed zou kunnen vinden, hij werkt vaak met opsommingen waardoor het boek een beetje als een jeugdboek of een chicklit aandoet. Maar ik vind die naïviteit best tof, zeker in contrast met de zware thematiek van het boek.

Benny says

Erg vlot geschreven en toegankelijke (kleine) roman n.a.v. probleemthema's euthanasie en racisme. Tegelijkertijd ook een beetje een coming-of-age verhaal over een derderangsjournalist die ervan droomt om schrijver te worden. Het geheel werkt en er staan enkele rake observaties in.

Het racisme-thema wordt sterk geënt op Abou Jahjah, die aanvankelijk mede verantwoordelijk gesteld werd voor enkele relletjes in Borgerhout, eerst door de pers, dan ook door de politiek, en vervolgens ook door het gerecht. Achteraf bleek van die beschuldigingen niets overeind te blijven en vertrok de man gedegouteerd terug naar zijn land van oorsprong. Ik vraag me af wie van de hedendaagse lezers deze centrale figuur nog kent. Het is alleszins interessant om de vergelijking te maken tussen de echte Abou Jahjah en de gelijknamige romanfiguur hier.

De verfilming van Jan Verheyen is een flauw afkookseltje van deze op zich al niet echt diepgaande roman en lijkt soms zelf het Vlaamse racisme wat te vergoelijken. 't Is allemaal maar om mee te lachen, mijnheer?

Luc De Coster says

De jonge journalist Tom Naegels is hoofdpersoon van zijn eigen roman. Drie verhaallijnen worden door mekaar verweven. Er is de naar de dood verlangende, zieke bompa: van stamboeksocialist is hij verveld tot misnoegde, racistische Antwerpse knorpot. Er is de jongeman Tom die zijn liefde van jaren inruilt voor een nieuwe liefde, een Pakistaanse asielzoekster. Als voor- en achtergrond zijn er de rellen in Borgerhout van 2002. In elk van de drie verhaallijnen lijkt Tom zijn houvast kwijt. Hij weet niet hoe dat moet met de euthanasie van zijn grootvader en al evenmin met zijn tirannieke discours over de maatschappij. Hij vindt de juiste toon niet om om te gaan met de culturele verschillen tussen hem en zijn nieuw lief. En hij krijgt geen vat op de tegenstellingen en spanningen tussen allochtonen en autochtonen in Antwerpen. Fijntjes laat hij het latente en aperte racisme zien bij zijn bompa, bij zijn nieuw lief, bij zijn collega's, bij de Marokkanen en evengoed bij zichzelf. Het is een beeld van een maatschappij die te snel te veel veranderd, waardoor niemand nog kan volgen. Het is een vlotlezend tijdsdocument, met veel humor. Erg fijn om 15 jaar later (voor hen die het toen bewust meegemaakt hebben) te lezen. Maar ook voor jongeren interessant en herkenbaar, denk ik.
